

Pris kr. 1,75

Hefte 4 - 1959

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Foran
NM-finalene

I dette nummer bl. a.

Foran NM-finalene

•
Bedre meldinger

•
Stjeling

•
X-klubbens kronike

•
Spilleprover

•
Turneringsnytt

•
Petter

•
Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Det begynner å dukke opp resultater fra uttagningsturneringene til EM rundt i de forskjellige landene. I Norge skal som kjent mestrene representere i den åpne klassen, og hvem det blir, får vi vite i slutten av mai måned. I dameklassen er det tatt ut seks par som skal spille en serie på 48 spill mot hver motstander etter den såkalte «kryssberegningen», hvor resultatene blir beregnet som lagkamp med begge de to par i motsatt retning ved andre bord som lagkamerater. De seks parene som er tatt ut, er først spillerne fra fjorårslaget: Inger Johanne Isachsen — Aaslaug Ramn Johansen, Solveig Bergh — Ingrid Farup og Reidun Dillerud — Randi Herseeth. I tillegg er tatt ut tre andre par som vil forsøke å gjøre de tre førstnevnte rangen stridig, nemlig: Dagmar Bendixen — Ingeborg Rønsdal, Eva Myhren — Guri Teien og Laila Bræckan — Kai Røsholm. Så vidt vi i farten kan se, er det bare det første av disse tre parene som har vært med i tidligere kamper om EM.

I Sverige har forbundet i den åpne klassen tatt ut et kassalag bestående av Anulf — Lilliehöök, Wohlin — Zackrisson og Andersson — Sundberg. Bare ett lag, årets svenske mestre (Göteborg) har adgang til å utfordre dette laget, og kampen vil bli avviklet 23.—24. mai over 160 spill.

I dameklassen har svenskene laget en kvalifisering som har bevirket at følgende seks par er nådd fram til finalen: Warmark — Segander (det eneste paret fra fjorårslaget), Köck — Werner (fruene har overtatt sine menns roller), Hjerstrand — Setterwall, Gjørin — Ellenfors, Möller — Voss Schrader og Blom — Silblom. Det blir spilt en finale mellom disse seks parene etter omtrent samme mønster som i Norge.

Frankrike melder allerede begge sine lag klare. I den åpne klassen blir det Jais — Trezel, Svare — Parente og Bourchoff — Delmouly, mens Ghestem — Bacherich,

som deltok i Oslo i fjor, ikke nådde opp i den avgjørende turneringen. I dameklassen stiller Frankrike med fruene Alexander, Bedin, Devries, Pouldjan, Sussel og Temmermann, uten at parsammensetningen er offentliggjort.

I England har man i dameklassen spilt en turnering etter samme mønster som i Norge og Sverige, og følgende par ble nominert som kassalag: Fleming — Gordon, Higginson — Edwards og Marcus — Whitaker. Uttagningen er imidlertid ikke ferdig med dette, det finnes en stor turnering om «Lady Trophy», og vinnerne i denne turneringen har også en sjanse.

Jeg skrev i desembernummeret noe om matematiske muligheter, og stakk selvfølgelig øyeblikkelig hånden inn i et hvepsebol. Det burde jeg vite fra før. Jeg har fått atskillige brev fra spillere som mener jeg ikke har rett, og spesielt har de hatt vanskeligheter med å fordøye min påstand om at de matematiske sjansene forandrer seg etter hvert som spillet går.

Dette er forståelig, for selv ikke matematisk trenete hjerner kan unngå å komme opp i diskusjon om fordelingen sannsynlighet i bridge, ser det ut til. Men denne gangen går det an å komme med et avgjørende bevis. Sett at hjerterfargen opprinnelig er fordelt slik hos Nord—Syd:

♥ E D

	N	
V		Ø
	S	

♥ 4 3

Motparten har altså ni hjerter til sammen. Etter å ha spilt en del stikk, finner De ut at Vest har fem kort tilsammen i de tre andre fargene, og altså følgelig startet med åtte hjerter, mens Øst begynte med en.

Forts. side 13.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 4

Mai 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Foran NM-finalene.

Vi er nå kommet fram til finalene i de norske mesterskapene, og mandag 24. mai bærer det løs med en bridgeuke i Oslo. Først kommer mesterskapet for klubber, som går over 3½ dag, og etterpå kommer parmesterskapet, hvoretter det hele avsluttes med bridgetinget.

Semifinalene i Norgesmesterskapet for klubber ga følgende resultater:

Narvik BS — Tromsø BK	87 — 34
Ogdal — Mo BK, Mo i Rana	75 — 28
Grand, Ålesund — Sparte, Bergen	58 — 40
Leiken, Kr. sand — Stavanger BK	46 — 38
Sandefjord — Bøn	57 — 47
Sinsen, Oslo — Grand Coup, Tønsberg ..	65 — 30
Duplikatklubben, Oslo — Hønefoss	42 — 38
Åssiden, Drammen — St. Olav, Drammen	75 — 38

Ingen av resultatene var vel egentlig overraskende. Det forekommer oss at Narviks og Ogdals seire var svært store, større enn det bør være i semifinalen, men det hender jo så meget i slike kamper. Det var bare to oslolag igjen i semifinalen, og med alle de overraskelsene som har vært tidligere i år, hadde nok enkelte regnet med ytterligere tapning. Men det holdt for begge lagene, selv om Duplikatklubben etter sluttresultatet å dømme måtte slite hårdt. Sinsen derimot var aldri truet.

Det er farlig å begynne med tips for finalen, men denne gangen ser det ut til å være én meget klar favoritt. Etter alt å dømme skulle sinsenspillerne ikke ha det spor vanskeligheter med å sikre seg mesterskapet. Det har tidligere i vinter vært ymtet om at lagets spillere ikke er i form, men vi kan iallfall forsikre at formen er kommet nå. Dette gjelder spesielt paret Gunnar Johan-

sen — Odd Larsson, som spilte en helt prikkfri semifinale. Vi hadde selv fornyelsen av å møte dem, og det var som å renne hodet mot veggen. Skau — Eide dannet også et solid par, selv om det iallfall denne dagen ikke spilte fullt så solid og sikkert. Når finalen kommer, er også Eilif Andersen på plass, og det gir en solid forsterkning.

Det er så vidt vi kan se, ingen nestefavoritt. I våre tips kommer først Sinsen, så kommer ingen på en lang stund, og så kommer alle de andre. Vi vil bli uhyre overrasket hvis noen klarer å fravriste fjorårsmestrene titelen i år.

Skal vi imidlertid først nominere de nærmeste konkurrentene, vil vi peke på Sandefjord, som ble toer i fjor, og Grand, Ålesund, som også et par ganger har vært nær ved å vinne.

Dagen etter at mesterskapet for klubber er avviklet, bærer det løs med parmesterskapet. Dette er imidlertid helt åpent, det er aldri lett å tippe vinneren av en parturering, og langt mindre i en konkurranse som denne, hvor landets presumptive beste par stiller opp til dyst. Det mest sannsynlige tipset er vel at mestrene blir å finne blant astraspillerne Magnussen — Schröder Nielsen og Christiansen — Halle eller sinsenspillerne Johansen — Larsson, men det vil ikke forbause oss om noen helt andre par er på toppen når finalen er avviklet. Det hender alltid så meget i en slik parturering.

BEDRE MELDINGER

ROLF BØE

Dette er den syvende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 ifjor, og siden har det vært en i hvert nummer.

I dag skal vi ta for oss selve slemapparatet, og her kan det nok hende jeg kommer til å sjokkere Dem litt. Det er like godt å få det overstått, jeg har lyst til å pakke Blackwood godt ned og putte den i det dypeste kottet på loftet, og la spørremeldingene gå samme veien.

— Hva er det nå Bøe har imot disse meldingene da, vil De kanskje spørre. Imot og imot, det er ypperlige presisjonsinstrumenter, som bedre enn noen annen forteller hvor mange ess og konger makker har, og hva han måtte disponere over av første, annen og tredje rundes kontroller. Det er bare en ting i veien, men den er nokså avgjørende. De forteller oss ikke om vi bør melde slem eller la det være! Det er nemlig noe ganske annet enn spørsmål om kontroller. Jeg har en gang sammenlignet Blackwood med en liten unge som sitter ved middagsbordet og har fått streng ordre om bare å si noe hvis den blir spurt. Så begynner det å brenne i sideværelset, og ungen er den eneste som ser det. Men ungen har fått strenge ordrer, og det er ingen som finner på å spørre om det brenner i sideværelset. Dermed får det brenne i fred.

Ta et eksempel som dette:

♠ K kn 9 6	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D 10 5
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E D kn 10 4	♥ E 8										
♦ E kn	♦ K D 7 4										
♣ 8 6 4	♣ E 5 3										

Vest gir og passer, Øst melder en spar, og Vest løfter til tre. Øst blir nå interessert i slem, og etter spørremeldinger bør han vel spørre i fire hjerter. Negativt svar. Ny spørremelding i kløver, og negativt svar igjen, og nå er vel lysten på slem borte hos noen og hver. Eller De kan begynne i kløver, og få negativt svar. Så følger De opp

med fire grand, og får ett ess. Ny spørremelding i fem hjerter gir også negativt svar, og så er De like langt.

Og slemmen? Er til å legge opp om sparfargen sitter 3—2, altså to sjanser mot en. La oss si kløver kommer ut. Esset. Tre ganger trumf. Esset og knekten i ruter. Hjerteresset. Kongen og damen i ruter, og bordets to kløver forsvinner. Hjerter åtte, og motparten kan få et hjerterstikk. Men så er det også slutt. Hvilken nytte har man av vitenskapelige spørremeldinger og Blackwood her?

La oss snu litt på Vests hånd, slik at fordelingen blir:

♠ 8 6 4 2	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D 10 5
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K 5	♥ E 8										
♦ E 8 5 2	♦ K D 7 4										
♣ K 7 6	♣ E 5 3										

Nå får De positivt svar på alt De spør om, De kommer for eksempel lekende lett i seks etter følgende serie:

pass	—	1	♠	
3	♠	—	4	♠
4	♦	—	4	♥
4	gr.	—	6	♠

Det er bare en ting i veien, De går sannsynligvis bet, til tross for alle de fine, positive svarene. For at slemmen skal gå hjem, må Nord ha kongen og knekten annen eller tredje i spar, og dessuten må ruterfargen sitte 3—2 (eller en høy ruter singel i Syd, hvis De får rede på det i tide). Altså langt mindre sjanser til å vinne i det tilfellet hvor spørremeldingene gir Dem positivt svar på alt De spør om.

Slike situasjoner oppstår stadig vekkt. Bruk bare øynene og se, så vil De oppdage at De mange ganger sitter og gjetter etter at De har fått de svarene De har bedt om, og det er jo ikke egentlig meningen.

Her er en annen type:

♠ E 5	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 8 7 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K D 10 8 5	♥ E 9 6 3										
♦ E 9 7 4	♦ K 8 6 2										
♣ K 2	♣ E 5										

Vest åpner med en hjerter, og Øst høyner til tre. Det har han lov til. Så kommer Vest med fire ruter, spørremelding, og svaret blir fire grand. Men så får De ikke spurt mer. Fem kløver er De ikke interessert i, fem ruter er spørsmål om hvordan essene er plasert, og det er De heller ikke interessert i, fem hjerter er en stoppmelding, og fem spar eller høyere tvinger allerede kontrakten opp dit hvor De ikke bør være, nemlig i seks hjerter. De har ingen sjanse til å unngå en taper i spar og en i ruter, likegyldig hvordan De vrir og vrenger på kortene. Men er det noe å si på at De melder slemmen etter det sterke, positive svaret som viser at det er første kontroll i alle farger og annen kontroll i to av sidefargene, pluss ess, konge og dame i trumf? Det er bare en ting i veien, det er ikke stikk nok.

Feilen ved den nåværende slemteknikken er at man er ensidig innstillet på kontroller. De kan selvsagt være vel og bra, men det er andre ting som er av langt større interesse.

Det er selvsagt ikke meningen at De blankt skal godta det jeg nå skriver. De kan godt beskyldte meg for å ha en skrue løs og alt det der, iallfall foreløpig. Men se selv. Ta en titt på slemspillene De har vært med på eller sett på i de siste ukene, og se om de ikke kunne vært meldt bedre på den måten som jeg kommer til å anviser i denne og neste artikkel?

Den naturlige veien

Mange ganger finner man en slem langt lettere ved å gå den naturlige veien. En slem er i grunnen ikke mer enn en kontrakt på et par stikk mer enn en utgang, så hvorfor ikke gå den samme veien og oppfordre makker til å høyne, i stedet for å spørre ham om ting som De likevel ikke kan få skikkelig rede på, fordi De ikke får spurt om alt. Makker vet mer om sine egne kort enn De kan få rede på, selv om De spør aldri så mye. Det er den lille hemmeligheten som fører til bedre slemteknikk.

La oss ta om igjen det siste eksemplet:

♠ E 5	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ 8 7 3
N						
V						
S						
Ø						
♥ K D 10 8 5	♥ E 9 6 3					
♦ E 9 7 4	♦ K 8 6 2					
♣ K 2	♣ E 5					

De åpner med en hjerter, som makker løfter til tre. Nå kan De allerede ta for gitt at makker har noen ess og konger, men spørsmålet er hva han har av damer og knekter, og hva fordelingen hans kan by på. Det er viktigere, og det får De ikke beskjed om på annen måte enn å fortelle at De er interessert i en slem, og spørre hva han mener om det. Den greieste måten er å melde fem hjerter, det kan ikke misforstås.

I dette eksemplet vil makker passe momentant. Han vet det skal 13 poeng til for å løfte en hjerter til tre, og hvor meget han enn titter, finner han ikke antydningen av noen plussverdi som gjør det berettiget å løfte fem hjerter til seks. Kan ikke De melde slemmen etter hans første melding, er det bare fordi det ikke er stikk nok.

La oss nå rette litt på kortene igjen:

♠ E 5	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ K 7 4 3
N						
V						
S						
Ø						
♥ K D 10 8 5	♥ E 9 6 3					
♦ E 9 7 4	♦ K D kn					
♣ K 2	♣ 5 3					

De innledende meldingene går på den samme måten. Hvis De nå spør i fire ruter, får De fem hjerter til svar. Det er på samme måten som tidligere ikke adgang til å spørre mer, og dette svaret er mindre oppmuntrende enn det første, fordi De vet at kløveresset mangler. Men denne gangen er slemmen opplagt, bare det ikke blir noen stjeling i utspillet. Den direkte metoden fører da også fram. Hvis De etter makkers tre hjerter inviterer til slem med fem, vil han finne at han har hele 15 poeng, altså en dame mer enn nødvendig for å løfte til tre hjerter. Denne damen vil han melde seks på.

Men kan det ikke hende motparten kan ta to stikk med en gang når man melder slik? Jo, det hender. Men ikke ofte. Dessuten er det slett ikke sikkert de gjør det.

Ta dette eksemplet, som er helt ferskt:

♠ D 8 7 5	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ E K kn 9 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ 9 4	♥ 7 3					
♦ D 8 3	♦ E K kn 7 2					
♣ E K 8 5	♣ 4					

Dette spillet dukket opp i en lagkamp jeg var med i forleden dag. Makker (Vest) og jeg meldte slik:

pass — 1 ♠
3 ♣ — 6 ♠

Syd, som satt med E-D i hjerter, fant ikke at denne fargen var noe fristende å starte i, og dermed ble det tretten stikk. Det andre laget stanset i fire, etter spørremelding i hjerter og negativt svar.

Legg merke til en ting. Jeg ønsker ikke å havne i slike slemmer, men det er en nødvendig følge av at man sløyfer spørremeldinger og Blackwood. Men det er en ting å merke seg i denne forbindelsen. Motpartens kort er svært ofte fordelt slik at de ikke finner det drepende utspillet, og når man melder slemmer som dette, bør det alltid være stikk nok når utspillet ikke blir funnet. Hele historien var over i det øyeblikk Syd kom med noe annet enn hjerter i utspillet, resten var ren armgymnastikk og ingen ting annet.

Hvis man tar bridgen rent teoretisk, er det kanskje ikke på sin plass å havne i seks spar med de siste kortene, men praktisk bridge gjør det til en kontrakt som er helt i orden.

Det er imidlertid mye annet å prate om i denne nye slemteknikken, og vi skal se på det neste punktet:

Vis singeltonen

Svært ofte vil man kunne vinne en slem med mindre styrke enn ellers, hvis man i tide får rede på at makker har en Singelton i en farge hvor man selv er svak. Her har vi en meget fin regel å holde oss til: Når en spiller melder to farger og støtter sin makker i en tredje, og en av meldingene skjer ved et hopp, viser han høyst en singelton i den fjerde fargen.

Hvis denne regelen følges, er det forbausende hva man kan få fram av sikre slemmeldinger.

♠ E K 8 5	N V O S	♠ D 10 9 8 3
♥ E D 9 7 3		♥ K 4
♦ E 8 4		♦ K 7 6
♣ 5		♣ 9 8 2

De sitter Vest og åpner med en hjerter. Makker melder en spar, og så er det Dem igjen. De har kort til fire spar, men det vil være litt kortsynt å noye seg med det. De

vet ikke hva makkers en spar innebærer, men i tilfelle han har tilleggsstyrke, eller kort som griper inn i Deres, kan det ikke skade å gi bedre orientering om hvor styrken Deres sitter. Det gjør De ved å melde tre ruter. Bry Dem ikke om at fargen ikke er meldbar, det spiller ingen rolle nå når sparfargen er funnet. De har bare til hensikt å orientere om kløversingeltonen, og det kommer i neste omgang.

Tre ruter skaffer makker vanskeligheter denne gangen, det er så, men det har mindre å si, han blir orientert siden. Poenget i øyeblikket er at han må finne en melding, og så får den bli så gal den bare vil. La oss si han gjentar sparfargen. Nå melder De fire spar. Eller, hvis makker melder fire ruter, fortsetter De også med fire spar, og nå er makker orientert.

Det første makker har fått vite, er at De er sterk nok til å løfte en spar til fire, De krevet jo i annen omgang. Dessuten må De ha en singelton i kløver, de tre andre fargene er jo meldt. Og så er det bare å regne ut hva De må ha av de hønnørene han mangler, for å presse kontrakten opp i fire spar. Kan det være stort mindre enn esset og kongen i spar, ess-dame i hjerter og ruter-esset? Litt mindre kanskje, men ikke så meget mindre at makker ikke vil begynne å tenke på slem. Det minste han kan gjøre, er å melde fem spar for å spørre om De har dårlig samvittighet for noen av meldingene Deres. Det har De slett ikke, og derfor løfter De til seks. Eller han kan melde fem hjerter, en melding som viser kongen (grunnen kommer vi snart til), og De melder seks enda mer overbevist om at det er den riktige kontrakten.

Ta nå en titt på Østs kort igjen, og se om De tror han vil gå videre hvis De melder fire spar rett inn i annen omgang. Det er singeltonen i kløver som avgjør, har De singelton i ruter i stedet, er det bare å skrinlegge ethvert håp om slem.

Et annet eksempel:

♠ E D 8 5 3	N V O S	♠ K 10 9 2
♥ 7 5		♥ 8
♦ D 5		♦ E K 6 3
♣ K 8 7 4		♣ E D 9 2

Her finner man lett fram til slemmen ved å melde slik:

1 ♠ — 3 ♦
 3 ♠ — 4 ♣
 5 ♣ — 5 ♠
 6 ♣ — pass

Spillet ble virkelig meldt slik, da det forekom. Vest var ikke det spor interessert i slem, for han fikk fem spar fra makker, men da var det på tide å tenke. Siden Øst presset kontrakten helt opp i fem spar, måtte han ha solid grunnlag for sin hoppmelding i ny farge, og slik som meldingene gikk, måtte det være en singleton i hjerter. Det kunne selvsagt tenkes at ruterkongen eller kløverdamen var vekk, men i så fall måtte Øst i det minste ha knekten i vedkommende farge, slik at en finesse var det verste som kunne skje.

Si nå ikke at en direkte spørremelding i kløver fører fram. Det er bare fordi kortene er som de er, hvis De begynner å prate om å finne fram ved hjelp av spørremelding, skal vi fort komme over i en annen fordeling. Hva sier De om denne?

♠ E D kn 5 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ K 10 9 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ K kn 10		♥ 8				
♦ 8 7 5 2		♦ E K 6 3				
♣ 4		♣ E D 9 2				

Vest har nøyaktig de samme poengene som forrige gang, i begge tilfelle en lovlig minimums åpning, men denne gangen kan slemmen ikke vinnes. Men spørremelding i kløver vil gi det samme svaret begge gangene. Derimot vil meldingene etter den veien jeg foreslår, gå slik:

1 ♠ — 3 ♦
 3 ♠ — 4 ♣
 4 ♦ — 4 ♠

og Vest vil øyeblikkelig bremse ned. Hjerter-
 taper og rutertaper er ikke til å unngå.

Unødig støttemelding

En annen måte å invitere til slem på, er å avgj en unødig støttemelding i en farge som ikke lenger kan være trumf. Se på dette eksemplet:

♠ E 8 5 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ K D 7 4 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ 9		♥ 8 5 3				
♦ E D kn 10 5		♦ K 6				
♣ E 5 3		♣ D 6 2				

Vest åpner med en ruter, Øst melder en

spar, og Vest synes han er berettiget til å lofte til tre spar.

Øst, som sitter med 10 honnørpoeng og 1 fordelingspoeng, synes nok det kan være en liten sjanse for slem, men skal han komme med en invitt, må det være en ørliten en. Men han har en fin utvei, fire ruter. Når en spiller støtter sin makker i en farge som ikke lenger ser ut til å være aktuell som trumf, må han ha en høy honnør der, enten esset eller kongen. Og nå begynner Vest å tenke:

Øst må ha visse slemfunderinger, ellers hadde han bare meldt fire spar. Det er fem sikre stikk i ruter når makker har kongen, og en spiller som inviterer til slem, har neppe så lite som damen fjerde i trumf. Damen femte og hjerteresset kan kanskje

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

gå an, men det er mest sannsynlig at han har både kongen og damen i spar, eller eventuelt sparkongen femte og hjerteresset. I alle tilfelle bør en sekser gi gode sjanser, og derfor går Øst rett i seks. I syv kan det ikke være noen idé å komme, og seks skulle alle dager gi en fair sjanse.

Nå vil De kanskje minne meg om et eksempel jeg hadde for en stund siden, hvor jeg i en lignende situasjon anbefalte å støtte makkers kløvermelding for å havne i seks kløver og ikke i seks spar. Hvordan kan Vest vite at ruterstotten denne gangen bare er på to kort? Svaret er at det vet han ikke, men la ham bare melde seks ruter. Øst kan eventuelt korrigere til seks spar.

Bedre meldinger

Ta en titt på disse veiene til slem. Ta for Dem de slemspillene De har spilt i de siste ukene. Tygg på en meldeserie etter de linjene jeg har trukket opp her, og se om De ikke kommer vel så godt avgårde som ved hjelp av Blackwood og spørremeldinger.

Nå vil det selvfølgelig mange ganger være bruk for konvensjonelle meldinger, det er ikke meningen at jeg vil foreslå for Dem å gå inn i neste sesongs bridgeliv uten konvensjonelle slemmeldinger i det hele tatt. Men det finnes andre veier.

Jeg vil foreslå at vi ser litt på hvordan engelskmennene melder sine slemmer. Jeg har fulgt det engelske laget gjennom alle kampene i flere europamesterskap, og er blitt besnæret av den lette, lekende måten de finner fram på ved hjelp av de retningslinjene jeg har trukket opp foran, pluss Culbertsons fire-fem grand og kontrollmeldinger (cue-bids). Før krigen hadde det ikke vært nødvendig med noen lang forklaring av Culbertsons fire-fem grand er i magasinet, da kjente alle den. Men jeg tror konvensjonen ble forlatt litt for fort, den krever en mer utviklet meldeteknikk enn Blackwood, og så godt meldte man ikke den gangen. Men nå er det en annen historie, og derfor tror jeg vi skal trekke denne konvensjonen fram fra glemselen igjen. Det skal vi se på neste gang.

STJELING

Fra Reese's utmerkete bok Expertspillet henter vi dette spillet, som vi synes er temmelig instruktivt.

Det er ikke bare når det finnes muligheter til overstjeling at forsvaret må være omhyggelig med trumfene sine. Ingen av spillerne klarte oppgaven sin i dette spillet:

♠ 6 4 3 2	♠ E kn	♠ 7 5
♥ K 6 4	♥ 10 9 5 2	♥ E D kn 7 3
♦ E 7 5 2	♦ K 10 9 4	♦ D kn 6
♣ D 8	♣ kn 5 2	♣ 10 9 4

♠ K D 10 9 8	N	♠ 7 5
♥ 8	V	♥ E D kn 7 3
♦ 8 3	S	♦ D kn 6
♣ E K 7 6 3	O	♣ 10 9 4

Syd spilte fire spar etter at Øst hadde vært inne med en hjertermelding. Vest begynte med hjerter, og den andre måtte Syd stjele. Deretter kom tre runder trumf, og når Øst viste renons tredje gangen, satt Syd med sterkt svekkete sjanser. Den eneste muligheten var nå å føre motstanderne på villspor. I stedet for å fjerne Vests siste trumf, tok Syd for esset og kongen i kløver, og spilte en tredje kløver til bordets knekt. Vest passet på å få sin lille trumf, men det burde han ikke ha gjort. På den måten kunne Syd komme inn på egen hånd i trumf og hente kløverstikkene sine. Han behøvet siden bare å gi fra seg et ruterstikk til Vest.

Det er klart at hvis ikke Vest bryr seg om å stjele den tredje kløveren, sitter Syd vanskelig til. Han er inne på bordet og kan ikke komme hjem uten at det koster den siste trumfen hans.

Syds spilleføring var imidlertid ikke den beste. Om han hadde forutsett utviklingen, skulle han ha tatt for esset og kongen i kløver før han spilte spar andre gangen. En tredje kløver følger, og om Vest nekter å stjele, kan Syd komme hjem ved å stikke bordets sparknekt.

X-KLUBBENS KRØNIKE

Egil Wang

De fire spillerne på X-klubbens forstelag hadde vært i en by et stykke unna og spilt en Norgesmesterskapskamp, og nå satt de på toget hjemover med ett stort og sviende nederlag bak seg. Det ble diskusjon om de forskjellige spillene, og ett av de første som dukket opp, var følgende:

	Kåre				
	♠ E 7 4				
	♥ K D 8 5				
	♦ kn 9 5 2				
	♣ 8 4				
Jens	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	Petter
N					
V O					
S					
♠ kn 10 8 6		♠ K D 3			
♥ 10 7 4		♥ 6 3			
♦ E K		♦ D 8 6 3			
♣ D 9 5 2		♣ kn 10 7 5			
	Kjell				
	♠ 9 5 2				
	♥ E kn 9 2				
	♦ 10 4				
	♣ E K 6				

De fire spillerne i laget satt selvagt ved hvert sitt bord, Kåre og Kjell satt Nord—Syd ved bord 1 og Jens og Petter Ost—Vest ved bord 2.

Nord ga, alle i sonen.

Bord 1: Fire hjerter Syd, en bet. 100 til motstanderne.

Bord 2: Fire hjerter Syd, fire trekk. 620 til motstanderne. 6 tapte matchpoeng.

— Hva skjedde ved bordet deres da? begynte Kjell.

— Syd spilte kontrakten ganske pent, forstår du, fortalte Petter. Jens begynte med kongen og esset i ruter (ess fra ess-konge) og viste således at han ikke hadde flere. Så skiftet han til spar, og bordet tok esset. Deretter kom tre ganger trumf, og bordet var inne. Ruterknekten kom, jeg la liten, og Syd la en spartaper. Dermed var det over. Som du ser, har Syd tempoet i orden, hvis jeg stikker, stjeler han, og så kommer to høye kløver og en stjeling, og ruter ni er godspilt. Så du ikke den varianten, Kjell, eller hva?

— Jo, jeg så den nok, bemerket Kjell, og faktisk spilte jeg på samme måten. Men i sluttspillet valgte jeg å spille på at ruterne

satt 3—3 og stjal knekten, og dermed var det jo håpløst.

— Men spilte ikke Vest først kongen og så esset, og bruker de ikke vanligvis å spille esset fra ess-konge? spurte Jens.

— Jo, selvsagt, men det la jeg dessverre ikke merke til, sa Kjell, dypt ulykkelig.

— Nettopp, her har vi det, karer, sluttet Petter diskusjonen. — Det er akkurat slike tabber laget vårt gjør, vi legger ikke merke til alt det vi bør gjøre. Vi er med andre ord ikke skarpe nok. Men la oss gå over til neste spill.

— Nei, vent et øyeblikk, sa Kåre. — La oss se på utspillet, er det så heldig? Er det ikke automatisk bet med noe annet ut, eller med skift til spar etter at en av ruterhommørene er innkassert?

— Jo, det er riktig. Men skal jeg se dette?

— Tja, jeg vet ikke. Motstanderne våre så det jo heller ikke. Du har selvfølgelig på den ene siden sjanse til stjeling, men da må du vel enten skifte til kløver og satse på at Petter har esset, eller satse på at han har hjerteresset. Et det noen sjanse for dette?

Nei, kanskje ikke, sa Jens etter litt betenkning. — Jeg skulle kanskje ha skiftet til spar etter å ha sett bordet. Enden på diskusjonen var blir vel at vi med godt spill av begge parter faktisk kunne ha vunnet spillet med 6 poeng i stedet for å tape med 6. Det gir jo en ganske god sving. Skal vi nå se på neste spill?

	Kåre				
	♠ 8 5				
	♥ K D kn 5 2				
	♦ 7 4 3				
	♣ E 8 4				
Jens	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	Petter
N					
V O					
S					
♠ K kn 7		♠ E 10 3			
♥ 9 6 4		♥ 10 8 7 3			
♦ K D 8 5		♦ E kn 10 9 2			
♣ 10 9 3		♣ 5			
	Kjell				
	♠ D 9 6 4 2				
	♥ E				
	♦ 6				
	♣ K D kn 7 6 2				

Nord—Syd i sonen, Syd gir.

Bord 1: Fem kløver 1 bet, 100 til motstanderne.

Bord 2: Fem kløver, 5 trekk, 600 til motstanderne, 6 tapte matchpoeng.

— Ja ved vårt bord er det klart, fortalte Kjell. Jeg var kommet i fem kløver, Vest begynte med ruterkongen og Øst stakk over med esset og vred til spar. Dermed kunne jeg gi meg og notere en bet. — Men hvordan gikk det hos dere?

— Jo, motparten spilte som nevnt fem kløver her også, etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	2 ♦
2 ♠	3 ♦	3 ♥	pass
3 ♣	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

— Jens begynte med ruterkongen, fortsatte Petter, og nå skulle jeg selvsagt stukket med esset og gitt spar jeg også. — Jeg forsøkte noe annet, la ruterknekten som Lavintal, men Jens forsto meg ikke.

— Men det kan da ikke være Lavintal dette her, bemerket Kjell.

— Ja, jeg mente Jens burde se at Syd bare kan ha én ruter, sa Petter. — Men jeg skal selvsagt ikke bare signalere til makker når jeg kan gjøre det klarere ved å stikke over med ruteresset og fortsette i spar selv.

— Nei, det er riktig, sa Kåre. — Men det kan vel aldri være Lavintal dette her. Hvordan i all verden skal du få gitt signal om at du vil ha fortsatt ruter? Hvorfor skal ikke Jens se det på den måten? I alle tilfelle, hvis han spiller spar og du ikke har esset, har han gjort det han angrer.

— Men kan det være noen grunn til å fortsette ruter her? forhørte Petter seg.

— Ja, for det første setter du din makker på en vanskelig prøve, som han ikke burde ha fått i det hele tatt. Det er mange ganger avgjørende i en lagkamp at du ikke tvinger makker til å tenke unødig. Men dessuten kan det vel hende det går an å korte Syd i trumf. La oss si han har bare fem kløver og mangler hjerteresset og kløverkongen, men har esset og damen i spar. Nå kan det bli morsomt om Jens fortsetter ruter. Syd må stjele, og må deretter trekke ut hjerteresset. Du svarer med nok en ruter, og Syd må stjele igjen. Når du så kommer inn på kløverkongen. . . .

— Så er Syd allerede bet ja, og hele det fine strevet gir bare ett eneste fattig matchpoeng.

— Det er visst riktig det der. Men det blir likevel et morsomt spill. Når du spiller en ny ruter, mister Syd forbindelsen med bordet, og må gå flere better. Men jeg er enig i at dette er lite sannsynlig. Derimot er det riktig som jeg begynte å si, at du skal ikke gi makker vanskelige prøver når du selv kan se hele utviklingen for deg.

— Ja, det er jeg enig i, og jeg bare beklager at jeg ikke så poenget i tide. Men så er det neste spill:

	Kåre		Petter
	♠ K 8 3		♠ 10 9
	♥ E K		♥ 9 8 2
	♦ E 8 4		♦ K 6 3
	♣ K D kn 10 5		♣ 9 8 7 6 3
Jens		N	
♠ D 7 6 4		V	
♥ D 10 6 4 3		Ø	
♦ 9 7 5 2		S	
♣ —			
	Kjell		
	♠ E kn 5 2		
	♥ kn 7 5		
	♦ D kn 10		
	♣ E 4 2		

Nord gir, alle i sonen.

Bord 1: 4 grand Syd, 5 trekk, 660 til X-klubben.

Bord 2: 6 grand Syd, 6 trekk, 1430 til motstanderne, 7 tapte matchpoeng.

— Men skal denne sekseren meldes da? spurte Kjell. Kåre åpnet med en kløver, jeg sa en spar og Kåre kom igjen med to grand. Jeg gjorde et forsøk med fire grand, Men Kåre synes han hadde gjort nok.

— Jeg synes nok Kåre burde ha lagt på, sa Petter. — Men du har vel en bedre melding enn en spar, Kjell. — Hvorfor ikke to grand med en gang? Sparfargen kommer nok fram om den har interesse for makker, og i mellomtiden har du fått gitt eksakt beskjed om styrken og fordelingen din. Slik gikk det hos oss, og etter to grand fra Syd gikk Nord rett i seks grand uten mer diskusjon. Han har jo 20 honnorpoeng og makker har vist 13—15

— Ja, det er vel og bra, fortsatte Kjell. — Men skal sekseren vinnes? Kåre forsøkte sparfinessen og ruterfinessen, men ingen

SPILLEPRØVER

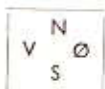
I denne spalten får De seks spilleprøver, som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Svarene finnes på side 14, men De bør ikke tittle før De selv har gjort Dem opp en mening om hvordan det bør spilles.

I.

Blindemann

♠ D 7 6 4 2
♥ kn 8 7 4
♦ kn 10 5
♣ 2

♠ —
♥ 6 5 3 2
♦ E K D 4
♣ D kn 10 5 3

Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 ♠	Dobl.
2 ♣	pass.	3 ♣	Dobl.
4 ♣	pass	4 ♥	pass
pass	pass.		

av dem gikk. Vrengt finesse i spar fører selvsagt fram, men skal man spille på det?

— Nei, selvfølgelig ikke, svarte Jens.
— Men du har en perfekt skvis, og bør vel finne den når Vest viser renons i kløver. På den siste kløveren sitter du, etter å ha forsøkt ruterfinessen og trukket ruter til bunns, igjen med E-kn-dobbel i spar og hjerterknekten, mens Nord har kongen tredje i spar. Så sant Vest opprinnelig har fire spar, og det er vel rimelig når han ikke har kløver, er han skvisst sønder og sammen.

I det samme øyeblikket pep toget for hjembyen, og de fire karene fant fram frakkene og gikk av toget.

— Vi er visst rett og slett ikke gode nok, kom det forsiktig fra Jens idet de dro hvert til sitt.

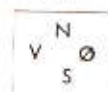
— Ikke egentlig det, men vi tenker ikke nok, var Kjells sluttbemerkning.

Vest begynner med esset, kongen og damen i ruter, og alle spillerne følger. Hva bør Vest fortsette med?

II.

♠ 6
♥ kn 7 6 4 2
♦ K kn 8
♣ 9 5 3 2

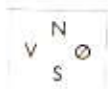

♠ D 9 2
♥ E
♦ E 10 6 5 4 2
♣ K D kn

Øst åpner med tre spar utenfor sonen. Syd melder fire ruter, som Vest dobler. Vest begynner med spar åtte, Øst tar kongen og skifter til hjerter ti. Hvordan bør Syd spille?

III.

♠ K D 7 5
♥ kn 5 4
♦ E 10 9 8 5
♣ K

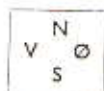
♠ E kn
♥ E D 9 6
♦ K
♣ E kn 10 9 8 6

Syd spiller seks kløver. Vest begynner med ruter syv, bordet tar återren og Øst legger liten, slik at Syd får kongen. Det fortsettes med kløver til kongen, og motspillerne følger begge to. Ruteresset er det neste kortet, og nå legger Vest ruter to.

Hvordan bør Syd fortsette når De får vite at trumfen sitter jevnt?

IV.

♠ E K 9
♥ D kn 6 4
♦ 10 4 2
♣ E kn 8

♠ 8 2
♥ E K 10 9 7 5
♦ K 3
♣ K 9 6

Nord—Syd er i faresonen. Syd åpner med en hjerter, hvorefter Nord—Syd havner i seks hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med spardamen. Bordet tar stikket, så følger hjerter, og Vest er renons. Det fortsettes med to ganger hjerter til, fulgt av kløverkongen og en kløver til knekten, som holder.

Hvordan bør Syd fortsette?

V.			
♠	9 7 5 3		
♥	E 7 4 3		
♦	K		
♣	E 8 5 3		
N			
	V	Ø	
		S	
♠	E K D kn 10 6 4		
♥	K 6		
♦	6		
♣	kn 9 4		

Syd spiller fem spar etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	4 ♦	4 ♠	5 ♦
5 ♠	pass	pass	PASS

Vest begynner med kløver syv, bordet legger liten og Øst får damen. Han fortsetter med spar to, Vest følger. Hvordan bør Syd fortsette?

V1			
♠	K D kn 4 2		
♥	6 5		
♦	kn 2		
♣	E K 10 5		
N			
	V	Ø	
		S	
♠	E 5		
♥	E K 9 8 7 4		
♦	K D 7		
♣	4 3		

Syd spiller seks spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløverdamen, bordet tar kongen og fortsetter med trumf. To ganger trumf viser at fargen opprinnelig satt 3—2. Deretter kommer kløver fra Syd, og bordet kniper med tieren, som holder. Hvordan bør Syd fortsette?

Turneringsnytt

DRAMMEN

Oslo og Buskerud møttes til interkretskamp i Drammen søndag 19. april. Det var bestemt at hver krets skulle stille med 18 lag, men Buskerud klarte bare å stille 17. Sluttresultater var at Oslo vant med 4 171 poeng mot Buskeruds 3 605. De beste enkeltresultater ble:

1. Hobby, Oslo, 263. 2. Duplikartkl., Oslo, 160. 3. Lambertseter, Oslo, 159. 4. Krogstad, Buskerud, 253. 5. Saturn, Oslo, 244. 6. Blommenholm, Oslo, 143. 7. Vito, Drammen, og Astra 2, Oslo, begge 241.

OSLO

OHF's store internasjonale lagturnering ble en stor suksess, og det var hard kamp helt til siste spill, hvor stockholmerne Landin og Lindsjö klarte å karre seg ett eneste fattig poeng foran annenpremievinnerne Bergh — Svervsten fra Fredrikstad. De beste resultatene var:

1. Landin — Lindsjö, Stockholm	2 447
2. Bergh — Svervsten, Fredstad	2 446
3. Johansen — Larsen, Simsen, Oslo	2 411
4. Andersen — Skaug, Simsen, Oslo	2 396
5. Rådberg — Nevell, Karlskrova, Sverige	2 395

Damenes barmetertturnering ble ferdigspilt i april, og fruene Bergh og Farup fikk en klar førsteplass foran fruene Isachsen og Ramn Johansen. De beste resultatene ble:

1. Solveig Bergh — Ingrid Farup	2 070
2. Inger Johanne Isachsen — Aaslaug Ramn Johansen	2 021
3. Kari Lien — Lucy Vedeler	1 963
4. Reidun Dillerud — Randi Herseeth	1 955
5. Esther Rødquist — Edith Scott	1 926

VESTFOLD

Årets turnering om Vestfoldcupen er avsluttet, og en seier for Sandefjords annetlag, som i finalen vant over Grand Cuops annet lag med 88—84 etter 64 spill.

JAPAN

Det østasiatiske mesterskapet ble arrangert i Tokio på nyåret, med deltagelse av lag fra Filippinene, Japan, Nasjonalist-Kina og Hongkong, og det ble spilt kamper på 72 spill. Filippinene vant alle kampene sine, mens Japan ble nummer to med seier over de to andre nasjonene.

Norges damelag til EM

Som nevnt i «Siden sist» på side 2 var det tillyst en uttagningsturnering for vårt damelag til EM. Denne turneringen er nå ferdigspilt, og resultatet er at vi blir representert ved Solveig Bergh — Ingrid Farup og Reidun Dillerud — Randi Herseeth.

Siden sist

Forts. fra side 2

Straks dette er fastslått, kan man si det er åtte sjanser mot en for at Vest har hjerterkongen. Men når elleve stikk er gått, og Syd spiller hjerter tre i det tolvte stikket, og Vest følger med en liten, er det da fremdeles åtte sjanser mot en for at Vest skal ha kongen?

Nei. Det er en lik sjanse, femti prosent. Hvorfor?

La oss si det andre kortet som ennå ikke er kastet, er tieren. Opprinnelig var det vel også åtte sjanser mot en for at Vest skulle ha denne hjerteren. Men det kan umulig være seksten sjanser mot to for at Vest skal ha begge de manglende hjerterne, når han og hans makker beviselig sitter med en hver. Altså har sjansene endret seg etter hvert som spillet går fremover, og det er lett å forklare hvorfor. Øst kan opprinnelig ha toeren, femmeren, sekseren, syveren, åtteren; nieren, tieren, knekten eller kongen singel, det er de muligheter som foreligger. Når Vest legger toeren, vet man at ikke Øst har dette kortet alene. Når han legger femmeren, vet man at dette kortet ikke sitter hos Øst, og så videre, inntil det er to kort igjen, kongen og tieren. Det er like stor sjanse for at Øst opprinnelig skulle sitte med tieren eller kongen alene, og nå, når det ikke er andre kort igjen, blir sjansen redusert til en mot en. Selvfølgelig kommer et annet moment inn, at en spiller nødigere skiller seg med et verdifullt kort enn et likegyldig, men det har ikke noe med den rene matematikken å gjøre. Og en skarp østspiller vil vel like gjerne sitte med tieren alene igjen som med kongen, i det han forstår Syds problem.

Vi pleier ikke vanligvis beskjeftige oss med bandy i Bridgemagasinet, men denne gangen er det et tangeringspunkt. Et lag vant sin siste kamp i landsdelsserien med 22—0, mot et annet lag som stilte med bare åtte mann. Det tapende laget hadde tidligere ikke større nederlag enn 6—0 eller deromkring.

Dette kjempenerlaget gjorde at vinneren vant avdelingen og rykket opp i hovedserien. 15—0 hadde ikke vært tilstrekkelig, mens 16—0 ville gjort susen.

Jeg skriver dette fordi det når som helst kan forekomme noe lignende i bridge. Sinsen var en gang for ti år siden i faretruende nærhet av en lignende situasjon, før siste runde i NM-finalen ledet laget med 2 vinnerpoeng og atskillig i score, men hadde nær tapt fordi klubbens farligste motstandere vant 50—3 over et meget sterkt lag, som falt sammen etter at det hadde mistet sjansen til mesterskapet.

Det finnes ett botemiddel mot dette, og det er rett og slett å sløyfe resultatet i den største seiren, når man skal avgjøre rekkefølgen mellom to lag som står likt i vinnerpoeng, og denne ideen overlater vi til forbundsstyret.

Det nye internasjonale bridgeforbundet arbeider med en omlegning av verdensmesterskapet, og det er kommet en rekke meddelelser av forskjellig art. Det ser imidlertid ut til å være sikkert at det skal spilles en såkalt olympiade i Rom i 1960, og at lagene her skal samles i avdelinger som skal spille innbyrdes oppgjør, hvorefter de beste lagene skal samles til en finale.

Til slutt tar vi et meldeproblem. Nord—Syd satt med:

♠ D 10 8 7 2
♥ K 8 7 3
♦ 4
♣ K 7 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E kn
♥ D kn 10 9
♦ E K 8 7 5
♣ E 6

Meldingene gikk:

Syd	Nord
1 ♦	1 ♠
2 gr.	3 ♥
4 ♥	pass

Svar på spilleprøver.

I.

Vest bør spille trumf. Det ser ut som om Syd har til hensikt å stjele et par kløvere, og i så fall vil en trumfrunde frata ham det viktige, siste inntaket til egen hånd. Syd må spille spar fra bordet siste gangen, og dermed er Vest fremme med en stjeling, som skaffer beten.

Da spillet forekom, var hele fordelingen følgende:

♠ —	♠ D 7 6 4 2	♠ kn 9 8 5 3
♥ 6 5 3 2	♥ kn 8 7 4	♥ 9
♦ E K D 4	♦ kn 10 5	♦ 7 6 3
♣ D kn 10 5 3	♣ 2	♣ K 9 8 7

V	N
S	Ø

♠ E K 10	♠ E K kn 10 7 4 3
♥ E K D 10	♥ 10 9 3
♦ 9 8 2	♣ 10 8 6
♣ E 6 4	

De ser hvor viktig trumfspillet er. Spiller Vest kløver, tar Syd esset. En kløver stjeles, hjem på trumf, ny kløverstjeling,

hjem igjen på trumf, og resten er til å legge opp.

II.

Dette spillet er hentet fra en kamp mellom Fillipinene og Formosa-Kina (hvor spilles det ikke bridge nå?), og det var en femten-årig kineser ved navn Wang-Kwang-Hui som satt på Syds plass. Hele fordelingen var:

♠ 8 5	♠ 6	♠ E K kn 10 7 4 3
♥ K D 8 5	♥ kn 7 6 4 2	♥ 10 9 3
♦ D 9 7 3	♦ K kn 8	♣ 10 8 6
♣ E 7 4	♣ 9 5 3 2	

N	Ø
V	S

♠ D 9 2	♠ D 9 2
♥ E	♥ E
♦ E 10 6 5 4 2	♦ E 10 6 5 4 2
♣ E D kn	♣ E D kn

Syd tok hjerteresset og presset straks ut kløveresset. Spar kom i retur, og bordet stjal. En hjerter ble stjålet hjem, to ganger kløver fulgte, og spardamen ble stjålet. Så var det duket for ny hjerterstjeling, bordet ble satt inn på ruterkongen, og det var bare tre kort igjen. Nord hadde en kløver og et

Seks trekk ble vunnet, idet sparkongen satt heldig. Dette spillet bevirket en tapt lagkamp, idet seks ble meldt ved det andre bordet. Nå er det i og for seg ikke så meget å si på at man ikke havner i slemmen, den byr på nøyaktig femti prosents sjanse, slik at det like ofte vil bli bet som vunnet kontrakt. Men det var Syds bemerkning etterpå som ga innledningen til at jeg nevnte spillet:

«Jeg har da ikke tillegg. Jeg har hoppet til to grand med minimum, 19 poeng, og etterpå kan jeg vel ikke ta noe initiativ.»

Det er riktig nok, Syd, at du har hoppet til to grand med minimum, og denne meldingen er jeg enig i. Men se hvor meget kortene vokser når makker kommer igjen med tre hjerter. For det første blir det to stjelepøng, slik at totalsummen blir 21. Men dertil kommer at alle honnørene er i tilpasning. Syd har ess-konge og ess i de fargene makker ikke har meldt i, og disse tre kortene kommer sikkert til nytte. Videre

er alle lavere honnører i farger hvor makker har meldt. Det er av uvurderlig betydning, og som De kanskje vil huske, skrev jeg i en artikkel i nr. 6 i fjor at man burde høyne med ett ekstra trekk når alle honnører er i tilpasning. La oss endre Syds kort til:

♠ E 4 ♥ D 9 5 2 ♦ E K kn 10 5 ♣ E kn

Her er det fremdeles 19 honnørpoeng og 2 fordelingspoeng i en hjerterkontrakt, men du verden hvor stor forskjell det likevel er på spillestyrken. Sammenlign med Nord's kort så vil De se at det nå til og med kan bli vanskelig å vinne fire hjerter, om alt sitter galt. Fra sikre elleve og mulige tolv stikk er hendene redusert til ti sannsynlige stikk, med sjanser til bet selv i fire.

Så meget kan tilpasningen bety, og jeg synes nok Syd burde gitt uttrykk for dette ved å melde fem hjerter, eller i det minste overveie mulighetene for å melde fem.

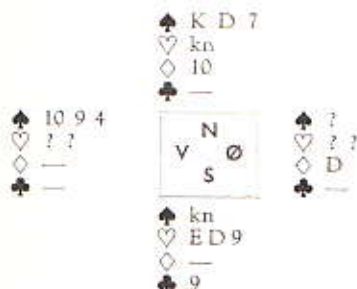
♦

par små hjerter, Syd hadde E-10-6 i ruter og Vest hadde ruter D-9-7. En kløver fulgte, Syd stjal med ruter seks, og Vest kunne gjøre hva han ville.

III.

Utspillet tyder på at Øst har lengden i ruter, sannsynligvis har han resten av kortene i fargen. Hvis nå Øst har fire eller flere spar, er det duket for en tosidig skvis, som gjør Dem uavhengig av hjerterkongens plassering.

De stjeler en tredje ruter (må ikke gå hjem på spar, da kutter motstanderne kommunikasjonene med sparretur når de er inne på trumfdamen). Vest kan stjele over hvis han har trumfdamen og vil ha stikket. Vi sier han ikke gjør det. Så kommer kløver-esset og en kløver til, og vi kan jo si Vest kommer inn. Hvis han nå spiller liten spar tilbake, plasserer vi ham på fire, og går i gang med skvisen. Spareset tar stikket, og deretter følger alle trumfene. Før den siste blir spilt, er stillingen:

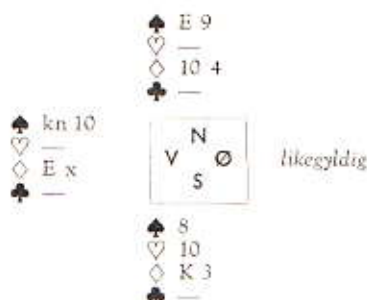
Syd spiller kløver ni, og hvis ikke Vest legger spar, legger bordet spar syv. Vest er nå allerede nede på hjerterkongen singel, hvis han har den. Det følger to ganger spar, og hvis ikke fargen nå er rensset, og Øst fremdeles holder ruterdamen, er det bare å legge opp og si: «To ganger hjerter».

Det kan tenkes skvisen ikke virker fordi Øst holder sparene og ruterne mens Vest har hjerterkongen. I så fall er det imidlertid ingen ting som virker i det hele tatt.

IV.

Vest har vist damen og knekten, sannsynligvis også tieren, i spar og kløverdamen. Hvis han nå også har ruteresset, er han skvist sønder og sammen. De tar kløver-

esset og trumfer to ganger til, og sluttposisjonen blir:

Hjerter ti gjør det av med Vest. Legger han spar, står bordets nier. Legger Vest liten ruter, legger Nord spar ni. Ruter tre følger, Vest må på med esset, og resten står.

Vårt kompliment hvis De har sett denne skvisen, men De får dessverre sannsynligvis bet også, ved siden av komplimentet. Vest har vist hjerterrenons, damen og knekten i spar og kløverdamen. Hvis han også har ruteresset, er det sannsynlig, om enn ikke sikkert, selvfølgelig, at han ville ha funnet en melding etter Deres hjerteråpning. Derfor er det mer sannsynlig at Øst har ruteresset, og De vinner kontrakten Deres langt enklere ved å spille ruter fra bordet og der ved få stikk for kongen.

Det er ikke alltid det vanskeligste og mest kompliserte som er det beste, det er en ting som er verdt å huske på.

V.

Hvis Vest bare har to hjerter, kan De få i stand en skvis. De spiller ruter, og Vest kommer sannsynligvis inn. Hva han enn returnerer, kan De sette Øst i klemmen med hjerter og kløver, idet De i sluttposisjonen holder esset annet i hjerter på bordet, og kløverknekten og en hjerter på egen hånd. Øst kan da umulig holde to hjerter og kløverkongen.

En bedre sjanse er imidlertid å spille på at Vest har høyst to kløver, da kan han gjerne ha tre eller fire hjerter, selv om det siste er lite sannsynlig. De tar kongen og esset i hjerter og stjeler en hjerter. Så spiller De kløver til esset og stjeler en hjerter til. Vest settes inn på ruteresset, og må spille ruter til dobbeltrenons.

Petter

EGIL WANG

Kjenner De min venn Petter? Ikke, det er synd, for han er et interessant bekjentskap. Hovedregelen hans ved bridgebordet er gavmildhet mot sine motstandere. «La dem få et lite stikk nå og da,» er slagordet hans. «Vær ikke brutal, men ta hensyn til dine sidemenn», heter det også, men mest ærlig er Petter kanskje når han sier: «Sett motparten inn og gi dem sjansen til å gjøre noe galt.»

Tro nå ikke at det bare er vennlighet overfor motstanderne som gjør at Petter velger de slagordene jeg har nevnt foran. Nettopp som Petter er i ferden med å stro om seg med stikk i den mest generøse vei, snører han nettet fast om sine motstandere, og sluttresultatet blir som oftest at det er ham som triumferer.

Her er et lite eksempel på Petters gavmildhet:

♠ —	♠ 7 5 4	♠ 10 8 6 2				
♥ 10 7 3 2	♥ K D 8 6	♥ kn 9 5 4				
♦ 9 5 4 2	♦ D 8 7	♦ kn 10 6 3				
♣ K D kn 10 9	♣ 6 4 2	♣ 7				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>			N	O	V	S
N	O					
V	S					
♠ E K D kn 9 3						
♥ E						
♦ E K						
♣ E 8 5 3						

Petter var havnet i seks spar uten meldinger fra motparten, og Vest begynte med

kløverkongen. Petter stakk og trakk spareset, med trumfene fordelt 2—2 så det ut til å være en enkel affære. Men dessverre, Vest bidro med ruter to og Øst la spar to.

Petter rynket pannen, og satte seg til å tenke. Men plutselig lyste ansiktet hans opp i et stort smil. Han tok hjerteresset, esset og kongen i ruter, og fortsatte med kongen og damen i spar. Og det neste kortet? Plutselig lå spar tre på bordet.

«Vær så god,» sa Petter edelmodig til Øst. «Når sparene virkelig sitter 4—0, så fortjener du et trumfstikk.» Og stakkars Øst hadde ingen ting annet å gjøre enn å innkassere stikken, og etterpå sette bordet inn i en av de røde fargene, slik at alle Syds kløvertapere forsvant.

«Jeg visste Øst var en kjekk kar,» sa Petter etterpå. «Når jeg ga ham et trumfstikk, var han sikkert vennlig nok til å sette meg inn på bordet til gjengjeld.»

«Du var ikke god nok i motspillet, makker», falt Vest plutselig inn.

«Jeg???» sa Øst og var et levende spørsmålstegn.

«Ja, nettopp du, ja,» fortsatte Vest. «Legg du bare de høye sparene dine og behold toeren til slutt, så skal du få se!»

Øst var ingen dum spiller, og så jo øyeblikkelig poenget når det ble pekt ut for ham. «Men vi spiller jo med fordelings-signalet, makker, og da skal den laveste legges først fra en firekortfarge,» forsvarte

VI.

Da spillet forekom, spilte Syd kløveresset fra bordet, og gikk bet temmelig fort. Øst stjal og innkasserte ruteresset.

Det er imidlertid innlysende at spillet ikke kan vinnes i det hele tatt om en motspiller kan stjele den tredje spar-runden. Syd bør derfor først spille tre ganger spar, og kaste en ruter. Hvis det viser seg at spar-fargen sitter rundt, er kløveresset det neste kortet, og en ny ruter forsvinner. Deretter

kommer den fjerde sparen, og den tredje rutereren forsvinner hva enten motstanderne stjeler eller ikke.

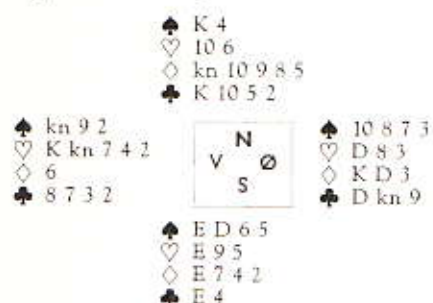
Men hvis det viser seg at sparene sitter 4—2, bør Syd vente med kløveresset og fortsette både med den fjerde og den femte spaten. En motspiller kan stjele femte gangen, men det gjør ikke noe, for nå er alle rutertapere forsvunnet.

han seg. «Dessuten er det vel svært meget å forlange at jeg skal se dette allerede i det første stikken?»

Nå grep Petter inn igjen: «Det er bare spørsmål om gavmildhet,» sa han. «Hadde du ikke vært grådigere enn meg, kunne du beholdt spar to og sagt nei takk til det lille sparsticket jeg bod deg, og dermed ville du vært reddet. Å gi er en god ting, men en høflig nektelse av en liten gave er mange ganger ikke så dumt det heller.»

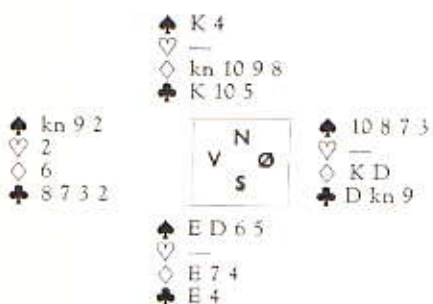
«Du prater. . . .» mumlet Øst, men hadde jo ikke så meget han skulle ha sagt. Og det ble gitt til neste spill:

Petter var havnet i tre grand, og hjerter fire kom ut fra Vest. Øst tok damen, og Petter satte i esset. Deretter satte han seg til å tenke, og så kom. . . . hjerter fem!

«Væs så god, ta hjerterstikkene dine,» sa Petter edelmodig.

Vest var nok litt mistenksom, men til slutt seiret lysten til stikk. De fire hjerterstikkene kom, og før det siste ble innkassert, var stillingen:

På den siste hjerteren skilte Nord seg av med en ruter, Øst la etter mange sukk og hoderystninger spar tre, og Syd lot ruter fire gå. Vest skiftet nå til kløver, som fikk løpe hjem, deretter kom sparkongen og

ruterettet, og til slutt de tre stående sparene på Petters hånd. Den siste sparen gjorde det håpløst av med Øst, Petter satt igjen med ruter syv og kløver fire, og bordet med kongen og tieren i kløver, og Øst kunne holde hva han ville.

«Du skulle aldri ha innkassert hjerterstikkene dine, makker, så var jeg aldri blitt skvist,» bemerket Øst.

«Hjelper ikke, kjære venn,» smilte Petter. «Det er nok med tilbudet denne gangen. Eller hvordan vil du bete?»

«Skift til ruter fra Vest i tredje stikk,» kom det kjapt fra Øst.

«Jeg tar esset og spiller den siste hjerteren min,» smilte Petter videre. «Hva nå?»

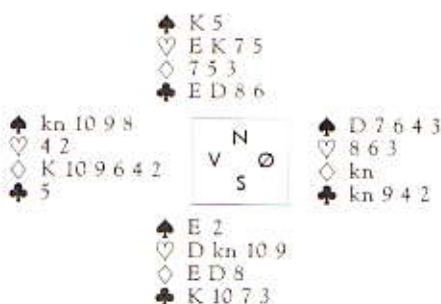
«Skift til spar hos Vest,» fortsatte Øst.

«Bordet stikker og spiller ruter,» Petter var fremdeles blid. «Så får du et ruterstikk, men resten er mitt.» Og Øst hadde ingen ting å si.

Det var Nord som fikk Petter ned på jorden denne gangen.

«Du har helt rett,» sa han. «Men hvorfor gjøre det så vanskelig når det kan gjøres langt enklere? Hold hjerterettet tilbake til tredje gangen, gå inn på bordet på spar, og spill ruter knekten, så kan motparten gjøre hva de vil.»

Petter ga seg. En stund. Men like før det var ferdig gitt til neste spill, kom han igjen. «Hvordan skal jeg vite om Vest har ruter seks eller ruter dame singel?» spurte han. Og nå kom Nord ned på jorden han også.

Denne gangen var Petter havnet i seks hjerter, og Vest begynte med knekten i spar. Syd tok sticket, tre runder hjerter renset fargen, og det var på tide å starte kløverne. Esset og damen først, og dermed var det jo en enkel historie i fange knekten.

Forts. side 20.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

Oppgave nr. 1

Partturnering. Nord—Syd er i færesonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
2 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ kn 4 ♥ 5 ♦ E 9 7 6 5 4 ♣ K 10 4 2

Oppgave nr. 2

Lagturnering. Nord—Syd er i færesonen. Vest har gitt, og det er meldt slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 gr.	?

Hva melder De som Syd med:

♠ 2 ♥ E K 10 9 5 4 2 ♦ 6 ♣ E D 9 4

Oppgave nr. 3

Lagturnering, alle i færesonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	?	

De har som Syd:

♠ D 10 8 7 6 4 ♥ E 2 ♦ 8 ♣ D 8 7 5

Hva melder De?

Oppgave nr. 4

Lagturnering. Øst—Vest er i færesonen og makker Nord åpner med tre kløver (som forutsetter å fiere en relativt svak melding uten å garantere noen gående farge). Neste hånd passer. Hva melder De som Syd med:

♠ D 4 3 ♥ D 7 2 ♦ E 6 5 ♣ kn 7 5 2

Oppgave nr. 5

Partturnering. Nord—Syd er i færesonen. Meldingene er falt slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♦
1 ♠	?		

Syd har:

♠ D 6 2 ♥ 10 ♦ K D kn 8 ♣ K kn 9 7 5

Hva melder De?

Oppgave nr. 6

Nord—Syd er i færesonen. Det er lagturnering. Makker (Nord) åpner med en kløver, neste hånd passer og De har:

♠ E 9 7 5 2 ♥ 7 5 2 ♦ 10 8 4 2 ♣ 6

Hva melder De?

Løsningene sendes Leif Christiansen, Kaptein Oppgårds vei 9, Nordstrandshøgda, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsninger til oppgavene i nr. 3

Løsning til oppgave nr. 1

De er som vanlig Syd. Makker åpner med en hjerter, mellomhånden passer og det er Deres tur. Hva melder De med:

♠ 10 7 ♥ E K kn 8 4 2 ♦ K 10 5 ♣ E 6

4 kløver — 10 poeng, 2 kløver — 8 poeng, 2 ruter og 3 kløver — 5 poeng.

Majoriteten av jurymedlemmene foretrekker den direkte spørremelding, 4 kløver, som derfor er gitt 10 poeng. Personlig velger jeg 2 kløver, som 3 av juryen også har valgt. Det gjelder å ikke ut av makker hva han har. Med minimal åpning hos Nord er en momp meget usikkert, og 2 kløver er den melding som best egner seg for å skaffe opplysninger om makkers hånd. 2 ruter gjør samme nytte, men er ikke fullt så bra. På 2 kløver kan jo makker finne på å melde 2 ruter. 3 kløver er også et brukbart forslag, som dog har den mangel at meldingene kommer unødig høyt i været. Andre forslag, som 4 grand og 5 hjerter, er for aggressivt etter redaktørens oppfatning.

Løsning til oppgave nr. 2

Lagturnering. De er Syd og har:

♠ 2 ♥ kn ♦ E 7 5 4 2 ♣ 10 8 7 6 4 2

Alle er i sonen. Nord åpner med en ruter og neste hånd passer. Hva melder De?

5 ruter — 10 poeng, 4 ruter — 8 poeng.

Redaktøren får tydeligvis ikke medhold av juryen her heller. Alle er enige om at det bør sperres. Med singel spar og hjerter og en forholdsvis tynn hånd er det trolig at siste hånd har en del styrke. Men jeg mener 4 ruter vil være tilstrekkelig for dette formål, mens majoriteten av juryen (8) foretrekker 5 ruter.

Men poenget er i alle fall at Syd bør foreta seg noe, 2 ruter gir ingen poeng.

Løsning til oppgave nr. 3

Parturnering. Syd har gitt, Nord—Syd er i faresonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♡	2 ♣	2 ♢	2 ♠
?			

Hva melder De som Syd med:

♠ — ♡ E D kn 7 5 4 2 ♢ K 5 ♣ K D 7 2

4 hjerter — 10 poeng, 3 spar og 3 kløver — 8 poeng.

6 av juryens 12 medlemmer foretrekker 4 hjerter rett inn, og redaktøren har derfor inntret annet å gjøre enn å gi denne meldingen maksimum av poeng. Men det er meget imot min vilje fordi det ikke gir noe uttømmende bilde av håndens styrke å gå rett i utgang her. Det er klart at det må være veldige muligheter for mopp, og det er meget vanskelig for Nord å foreta seg noe på 4 hjerter. Både 3 spar og 3 kløver som er bragt i forslig, virker mer tiltalende. Hvis man med 3 spar mener å vise renons overensstemmende med klassisk Culbertson, er det en god melding. Men det er det de færreste som gjør nå. Man anvender hyppigst en slik melding for å spørre etter et sparhold hos makker. Der er man jo ikke så interessert i her, så 3 kløver vil passe de fleste bedre. Begge disse forslag fortjener 8 poeng.

Løsning til oppgave nr. 4

Lagturnering. Nord har gitt og alle er i faresonen. Meldingene har vært:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	Dobl.	?	

Hva melder De med:

♠ K 6 2 ♡ 6 5 ♢ 10 4 3 ♣ E D 10 9 5

Redobler — 10 poeng, 3 kløver — 7 poeng, 2 grand — 5 poeng.

Med 9 honnorpoeng er nok redobling den beste melding, selv om man ikke liker seg helt med så stor styrke konsentrert i makkers åpningfarge. 3 kløver har så mange jurymedlemmer valgt at den må honoreres med 7 poeng. Etter min oppfatning er dog hånden noe for god til en slik forhindringsmelding. Makker må nesten passe, og det kan godt finnes utgang her. Da liker jeg bedre 2 grand, som har fått en enslig stemme. Meldingen har visse fortrinn, men det avhenger jo av hvordan partet oppfatter en slik melding. Tross dette mener jeg meldingen er verdt 5 poeng i det minste.

Løsning til oppgave nr. 5

Lagturnering. Nord har gitt, ingen er i faresonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Sud	Vest
1 ♡	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De som Syd med:

♠ K 5 ♡ 10 9 4 ♢ 10 2 ♣ E K D 10 8 7

4 hjerter — 10 poeng, 4 kløver og 4 ruter — 8 poeng, 5 hjerter — 5 poeng.

Dette er utvilsomt den vanskeligste av oppgavene denne gang. Makker har vist en relativt sterk åpning. Ennå vil mopp avhenge av to ting, hvis man tenker på 6 hjerter: Kontroll i ruter og forholdsvis sterk og god hjerter hos makker. Den direkte spørremelding 4 ruter er kanskje det beste, for etter eventuelt positivt svar hos makker å si 5 hjerter for å be makker legge på til 6 om trumfen er god. Men det er nesten for sublimt.

Juryen fordeler seg meget jevnt på 4 hjerter, 4 ruter og 4 kløver. Jeg vil gi 4 hjerter et lite pluss, som det solideste. Riktig nok har jeg da ikke fortalt nok om min gode kløver, men det får så være. 4 kløver har den fordel at det viser at fargen er god. Men hva så om makker melder 4 hjerter? Skal man si 5 hjerter? Og hvordan vil makker oppfatte det? Med f. eks. spar E-D-kn-x, hjerter E-K-D-kn-x, ruter D-x-x og kløver x vil han sikkert legge på til 6 hjerter, og så tar motparten to stikk i turet. Nei, dette er ikke lett. 5 hjerter direkte, som tross alt er honorert med 5 poeng, har samme mangel. Den spør etter trumfstyrken, mens ruterkontrollen er vel så viktig. Hvis 3 kløver var krav, ville det være en utmerket melding, men det er det ikke. Makker skal tvært om prinsipielt passe til 3 kløver i denne posisjon.

Løsning til oppgave nr. 6

Parturnering. Nord har gitt, alle er i faresonen. Meldingsforløpet er:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♡	pass
1 gr.	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	?	

Hva melder De med:

♠ K 7 5 3 ♡ E D 4 3 2 ♢ D ♣ K 5 2

4 kløver — 10 poeng, 5 kløver — 5 poeng.

10 av juryens medlemmer velger 4 kløver, som også etter redaktørens oppfatning er det beste. Syd viser sin hånd godt fordelingsmessig, og makker vil sikkert preferere til 4 hjerter med kongen annen, noe som vil være en utmerket kontrakt i parturnering. Noen særlig fare for å få pass etter så kraftige meldinger, er det neppe. Og så dårlig åpning kan makker ha at 4 kløver er en passe kontrakt. Det neste alternativet måtte være 5 kløver, som utvilsomt har en del for seg. Men svakheten er at den sperrer for 4 hjerter, som kan være en god kontrakt. I det aktuelle tilfelle hadde Syd spar E-D-x, hjerter K-10, ruter 10-x-x, kløver E-10-9-x-x.

Forts. side 20.

Petter.

Forts. fra side 17.

Kløverne ble spilt til bunns, bordet ble satt inn på sparkongen, og ruter tre fulgte. Øst gikk på med knekten.

Petter rynket pannen. Det var en mindre ruter han hadde ønsket fra Øst, ikke høyere enn sin egen åtter. Men plutselig så han lys i mørke.

«Vær så god, du kan få et lite stikk,» sa han til Øst og la ruter åtte. Hvoretter Øst ikke hadde annet å gjøre enn å spille spar til dobbelt renons, og Petter la smilende opp kortene sine.

Denne gangen hadde ikke motspillerne noe å bemerke. Petters lille gave hadde gjort dem tause.

I det neste spillet får vi se Petter i aksjon i motspill:

♠ 10 7 5		♠ K 4 2			
♥ 7 4 2		♥ 9 8 6			
♦ kn 10 9 5		♦ K			
♣ kn 10 2		♦ 9 6 5 4 3			
♠ E D 8 6 5	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">5</td></tr> </table>	N	V	5	♣ K 7 5
N					
V					
5					
♥ 10 5					
♦ 8 6 4 3					
♣ E					
♠ kn 9					
♥ E K D kn 3					
♦ E 7 3					
♣ K 7 5					

Vest var havnet i fire spar etter at Petter hadde meldt hjerter under veis, og hjerter syv kom ut fra Nord. Petter tok to hjerterstikk og fortsatte med en tredje, som ble stjålet med trumf av Vest. Så kom ruter til kongen, Petter tok esset og fortsatte med enda en hjerter, til tredobbelt renons. Vest begynte med å smile litt nedlatende, var virkelig Petter så dum at han spilte til tre-

dobbelt renons? Men smilet forsvant etter hvert. Stjal han på egen hånd, ville han til slutt bli for kort i trumf, idet han måtte stjele seg hjem på kløver en gang. Og de små trumfene på bordet? De var jo til å stjele ruter med, ikke til å stjele hjerter!!!

Petter smilte og la ned kortene. «Det er mange måter å bete deg på,» bemerket han, «men denne var den morsomste. Synes du ikke det?»

Resultatet av konkurransen i nr. 2

1. premie: Hans Chr. Siebke, Oslo 58 poeng
2. premie: Leiv Schwingel, Oslo 58 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- 53 poeng: Helge Myhre, Finnsnes.
50 poeng: Per Arnulf, Bjørli, Per Markussen, Trondheim, John G. Boehlke, Oslo.
48 poeng: Arthur Aukland, Stavanger, Torolf Worsøe, Trondheim.
41 poeng: Sigrid Haun, Oslo.
40 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer, Torolv Tveitan, Raa, Leo Tvedt, Tyssedal, V. B. Nicolayson, Sarpsborg, R. Dick Henriksen, Oslo, Yngvar Nytroen, Lomnessjøen.

For oppgavene i nr. 1 var uteglemt Hans Chr. Siebke, Oslo, som fikk 41 poeng.

Brev fra leserne

Makker og jeg kom opp i et veddemål forleden dag. Han åpnet med to spar, som jeg lofter til fire. Vi bruker svake toåpninger. Nå er spørsmålet. Er min fire spar en sterk eller en svak melding, og hvilken styrke bør den vise? N.P.

Meldingen er tverdyg. Åpneren skal passe i alle situasjoner, og derfor kan svarhånden løfte til utgang både med en uhyre svak hånd hvor han bare er ute for å sperre motparten, og med en sterk hånd hvor han ikke regner at noen slem kan vinnes. På denne måten får motstanderne store vanskeligheter med å gjette hva svarhånden har. Jeg kommer for øvrig snart til dette i artikkelserien «Bedre meldinger». RB

